

-projekt-

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU SIERADZKIEGO
z dnia czerwca 2019 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 31 marca 2019r.
na działalność Starosty Powiatu Sieradzkiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tj. Dz. U. z 2019r. poz. 511) oraz w zw. z art. 229 pkt 4 oraz art. 222 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, zm. z 2018 r., poz. 1629, poz. 60, poz. 730) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Wobec braku podstaw do uwzględnienia skargi, Rada Powiatu Sieradzkiego uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 31 marca 2019r., data wpływu: 9 kwietnia 2019r.- Skarżący w niniejszej sprawie złożył skargę na działalność Starosty Sieradzkiego. Skarga dotyczyła wniosków składanych drogą pisemną oraz elektroniczną, a także rozmów telefonicznych przeprowadzanych bezpośrednio z osobami zatrudnionymi w Starostwie Powiatowym w Sieradzu, w przedmiocie oczekiwanej przez Skarżącego interwencji Starosty Sieradzkiego i podległych mu służb w postępowanie związane z usterkami w lokalu mieszkalnym, którego Skarżący jest właścicielem.

Skarżący wskazał w treści skargi, iż nie jest zadowolony ze sposobu dotychczasowego załatwienia sprawy przez Starostę Sieradzkiego, w szczególności wobec faktu, iż pierwotnego zgłoszenia w zakresie konieczności interwencji Skarżący dokonał w styczniu 2019r., co w ocenie Skarżącego wskazuje na znaczną opieszałość organu oraz podnosząc, iż w przedmiocie opisywanym przez Skarżącego nie zostały podjęte żadne działania.

Skarżący sygnalizuje w treści pisma okoliczność odbywania ustnych rozmów i wskazuje na ustalenia, które winny doprowadzić w ocenie Skarżącego do załatwienia sprawy zgodnie z jego oczekiwaniem.

Analogicznej treści pismo Skarżący złożył do Wojewody Łódzkiego, który następnie zobowiązał Radę Powiatu Sieradzkiego do rozpoznania skierowanego przez Skarżącego pisma jako skargi na działalność Starosty.

Następnie, w dniu 7 maja 2019r., w formie wiadomości elektronicznej, Skarżący złożył kolejną skargę na działalność Starosty Sieradzkiego, w ramach której wyraził zniecierpliwienie brakiem działań ze strony organu oraz długim czasem oczekiwania na reakcję związaną z kierowanymi przez niego pismami. Skarga powyższa została również przekazana przez Skarżącego bezpośrednio i jednocześnie do Wojewody Łódzkiego, który pismem z dnia 16 maja 2019 r. przekazał ją do rozpoznania Rady Powiatu.

W okresie po wniesieniu pierwszej ze skarg oraz dniem 16 maja 2019r., to jest otrzymaniem drugiej z nich do rozpoznania po przekazaniu przez Wojewodę Łódzkiego, Skarżący składał wiadomości elektroniczne dotyczące postępowania prowadzonego w związku ze złożonymi skargami. W jednej ze skierowanych wiadomości elektronicznych- z dnia 13 maja 2019r.- Skarżący w sposób kategoriyczny zaprzeczył iżby jego pisma stanowiły skargę i jako takie podlegały rozpoznaniu w trybie przewidzianym dla skarg. W związku z tym, Skarżący pismem z dnia 17 maja 2019r. został zobowiązany do jednoznacznego określenia czy jego stanowiska pisemne i elektroniczne winny być traktowane jako skargi na działalność Starosty Sieradzkiego.

Skarżący ostatecznie w drodze wiadomości elektronicznej, w dniu 31 maja 2019r. oświadczył, iż potwierdza złożenie skarg.

Przebieg czynności przeprowadzonych w ramach rozpoznania skarg złożonych przez Skarżącego kształtował się następująco:

- w dniu 9 kwietnia 2019r. do Rady Powiatu wpłynęło pismo z dnia 31 marca 2019r. dotyczące usterki, w wyniku której doszło do zalania mieszkania Skarżącego;
- w dniu 18 kwietnia 2019 r. Wojewoda Łódzki pismem nr IR-V.1411.6.2019 działając na podstawie art. 231 K.p.a. potraktował pismo Skarżącego jako skargę

na działanie Starosty, przekazując ją następnie zgodnie z właściwością do Rady Powiatu celem rozpatrzenia;

- pismem nr WO.III.1510.03.2019 z dnia 24 kwietnia 2019r. Przewodnicząca Rady Powiatu przekazała kserokopię skargi do Starosty Sieradzkiego celem ustosunkowania się;
- w dniu 6 maja 2019r. Starosta Sieradzki przedłożył pisemne wyjaśnienia w sprawie;
- pismem nr WO.III.1510.03.2019 z dnia 7 maja 2019r. Skarżący został poinformowany o aktualnym stanie sprawy, wraz z informacją o terminie jej załatwienia;
- drogą elektroniczną w dniu 7 maja 2019r. złożona została kolejna skarga na działalność Starosty Sieradzkiego, której przedmiot również dotyczył niewłaściwego i długotrwałego załatwienia sprawy związanej z usterkami znajdującymi się w mieszkaniu Skarżącego;
- w dniu 16 maja 2019 r. Wojewoda Łódzki pismem nr IR-V.1411.6.2019 przekazał kolejną wniesioną bezpośrednio do Wojewody skargę na działalność Starosty, przekazując według właściwości do Rady Powiatu celem rozpatrzenia;
- w dniu 13 maja 2019r. Skarżący skierował wiadomość elektroniczną bezpośrednio zaadresowaną do Rady Powiatu, z której wynika, iż skierowane przez Skarżącego pisma nie były skargą;
- w dniu 17 maja 2019r. skierowano do Skarżącego pismo z zobowiązaniem do ostatecznego zajęcia stanowiska w przedmiocie charakteru kierowanych do Starosty Sieradzkiego oraz Rady Powiatu wystąpień;
- w dniu 22 maja 2019r. Skarżący skierował do Rady Powiatu wiadomość elektroniczną, w której nie udzielił odpowiedzi na skierowane do niego zobowiązanie;
- w dniu 31 maja 2019r., Skarżący zajął ostatecznie stanowisko podtrzymujące wolę skierowania skarg na działalność Starosty.

Rozpoznając skargi złożone przez Skarżącego ustalono, iż istotę sprawy stanowi wola spowodowania przez Skarżącego reakcji Starosty Sieradzkiego na istniejące w lokalu mieszkalnym, którego Skarżący jest właścicielem na prawach wspólności ustawowej, usterki i wady.

Niniejsza, oczekiwana przez Skarżącego reakcja winna doprowadzić do wywarcia określonej presji na podmiot profesjonalny, który posadowił budynek i jest w ocenie Skarżącego odpowiedzialny za wady lokalu, oraz organ nadzoru budowlanego, który w ocenie Skarżącego winien w drodze odrębnego postępowania ukarać podmiot, który Skarżący wini za powstałe usterki, poprzez zastosowanie odpowiednich sankcji.

Żadne z powyższych działań nie stanowi przedmiotu działalności Starosty Sieradzkiego i nie leży w zakresie jego kompetencji.

Ingerowanie w istniejące stosunki prawne w opisanych okolicznościach jest możliwe wyłącznie na drodze postępowania sądowego, poprzez określone w kodeksie cywilnym roszczenia związane z naprawą usterek i wad.

Jak wskazał Starosta Sieradzki w wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania, pismem z dnia 6 maja 2019r.: *„Opisany stan faktyczny dotyczy usterki powstałej w nowowynbudowanym budynku, w którym znajduje się także lokal mieszkalny Pana (...), a która winna być usunięta przez przedsiębiorcę ponoszącą odpowiedzialność z*

gwarancji lub na podstawie przepisów o rękojmi. Nie budzi wątpliwości, że ocena prawnocywilna zasadności roszczeń Pana (...) winna nastąpić, w razie utrzymania się sporu w tym zakresie, przez sąd cywilny właściwy miejscowo i rzeczowo. Z kolei podnoszone w treści pisma wątki związane z ocenianymi przez Pana (...) jako nieprawidłowe czynnościami Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego nie są objęte kompetencją Starosty Sieradzkiego. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że Starosta Sieradzki nie ma możliwości spowodowania przyspieszenia bądź rozwiązania sporu cywilnego, który opisuje w kilku stanowiskach elektronicznych oraz pismach Pan (...). Także wywieranie wpływu i uczestnictwo w czynnościach prowadzonych przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego przekracza zakres uprawnień Starosty.”.

Mimo to, jak wynika ze zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji, Starosta Sieradzki skierował do Rzecznika Nadzoru Budowlanego pismo, prosząc o poinformowanie o podjętych w przedmiocie opisywanego przez Skarżącego lokalu czynnościach. Organ nadzoru budowlanego obszernym pismem udzielił odpowiedzi, kierując ją również bezpośrednio do Skarżącego.

Ustalono także, iż Skarżącemu proponowano w ramach załatwienia sprawy pomoc Powiatowego Rzecznika Ochrony Konsumentów oraz nieodpłatną pomoc prawną profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego- dodatkowo z możliwością dojazdu pełnomocnika do miejsca zamieszkania Skarżącego. Wszystkie zaoferowane propozycje pomocy Skarżącemu zostały przez niego odrzucone.

Mając na względzie powyższy ustalony stan faktyczny, należy uznać, iż skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Zarzuty poruszone w przedmiotowej skardze sprowadzają się do zarzutu naruszenia interesu Skarżącego poprzez inne niż oczekiwane działania organu oraz nieterminowe załatwianie sprawy Skarżącego, co prowadzi do zarzutu przewlekłego lub biurokratycznego działania organu.

Przez przewlekłe załatwianie spraw należy rozumieć prowadzenie ich w sposób długotrwały, nieterminowy i naruszający uzasadnione w świetle norm prawnych lub wymogów dobrej organizacji oczekiwania co do szybkości działania organów władz publicznych. Pojęcie biurokratycznego załatwiania spraw obejmuje formalistyczne, rutynowe i opieszale wykonywanie zadań publicznych przez powołane do tego podmioty, często połączone z niekompetencją, protekcyjnym stosunkiem do jednostki oraz lekceważeniem jej interesów (por. *P. Przybysz*, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2013, s. 518).

W zakresie, w jakim skarga odnosi się do zarzutu naruszenia interesów Skarżącego, uwzględnić należy, iż w każdym przypadku, w którym zarzut taki jest formułowany ma z założenia wysoce subiektywny charakter.

W każdym przypadku, w którym dokonuje się oceny zasadności tej kategorii zarzutów, należy ocenić całokształt okoliczności faktycznych ujawnionych w

postępowaniu, ze szczególnym wskazaniem możliwości rozwiązania sprawy zaoferowanych przez organ.

Przy uwzględnieniu ustaleń faktycznych istniejących w niniejszej sprawie, w ocenie Rady Powiatu Sieradzkiego przesądzają one o niezasadności zarzutu naruszenia interesu Skarżącego.

Z kolei, w zakresie analizy zarzutu nieterminowego i biurokratycznego postępowania organu, wypada stwierdzić, iż wobec przedmiotu sprawy skierowanej do załatwienia przez Starostę Sieradzkiego zarzut ten jest niedopuszczalny.

Okoliczności, względem których sformułowano w skardze zarzuty, muszą się mieścić w zakresie zadań i kompetencji organu, na którego działalność skarga została wniesiona. Warunek ten w niniejszej sprawie nie występuje.

Mając na względzie powyższe uwagi, postanowiono jak na wstępie.